

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00415 / 06.02.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

- A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work
OS ISĂRESCU Mugur. <i>Contribuții teoretice și practice în domeniul politicilor monetare și bancare</i> . București: Editura Academiei Române. 2009. Sursa suspiciunii: Sorin SEMENIUC / 23 ianuarie 2017 / www.romanalibera.ro	
OA ISĂRESCU Mugur. <i>Reflecții economice</i> . Vol.III. <i>Contribuții la teoria macrostabilizării</i> . 2003. București: Expert. 2003.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P01: p.74:12 - p.80: 04	p.105:02 - p.109:04
P02: p.76:Tabelul 1.2.5	p.106:Tabelul nr.4
P03: p.78:Tabelul 1.2.6	p.107:Tabelul nr.5
P04: p.88:Graficul 1.2.10	p.131: Graficul nr.1
P05 p.88:Graficul 1.2.11	p.131:Graficul nr.2
P06: p.84:07 – p.91:01	p.127:12 - p.134:01
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

- B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiante sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelăuirii nu este de natură să evite punerea în discuție a suspecțiunii de plagiat.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conducță, preventire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

92582

3=159 P84

MUGUR C. ISĂRESCU

REFLECTII ECONOMICE

***

CONTRIBUȚII LA TEORIA MACROSTABILIZĂRII

ACADEMIA ROMÂNĂ

CENTRUL ROMÂN DE ECONOMIE COMPARATĂ ȘI CONSENS

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU REFLECȚII ECONOMICE

***

CONTRIBUȚII LA TEORIA MACROSTABILIZĂRII

București, România

Editor și redactor de carte: Valeriu IOAN-FRANC

Coperta și prezentarea grafică: Nicolae LOGIN, Luminița LOGIN

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Centrului Român de Economie
Comparată și Consens. Reproducerea, fie și parțială și pe orice suport,
este interzisă fără acordul prealabil al editorului, fiind supusă prevederilor legii
drepturilor de autor.

ISBN 973-8177-99-5

Apărut 2003

judecarea performanțelor unei economii este, alături de creșterea economică, evoluția ratei inflației.

Tabelul nr. 2. Hiperinflații în foste economii centralizate

Țara	Luna de început a hiper-inflației	Ultima lună a hiper-inflației	Durata (nr. de luni)	Raportul dintre prețurile de la sfârșitul perioadei și prețurile de la începutul perioadei	Rata medie lunară (%)	Rata lunară maximă (%)
Polonia	oct.1989	ian.1990	4	3,96	41,2	77,3
Iugoslavia	sept.1989	dec.1989	4	5,18	50,9	59,7

Sursa: Jeffrey Sachs, Felipe Larrain – *Macroeconomics in the Global Economy*, Prentice-Hall, 1993, pag. 730.

Cu alte cuvinte, dacă dorește să-și mențină statutul de partener de dialog credibil, România nu-și poate permite o evoluție a ratei inflației eratică (în formă de „zimți de fierastrău”) aşa cum a fost în cazul Bulgariei, unde după o scădere a inflației în 1993 a urmat creșterea acesteia în 1994, apoi o nouă reducere în 1995 și, probabil, o nouă creștere în 1996. Asemenea comportamente ale ratei inflației indică persistența în economie a unor grave dezechilibre structurale. Într-adevăr, scăderea inflației nu este sustenabilă dacă nu este însoțită de restructurări credibile în sfera economiei reale, a pieței muncii, a balanței de plăți etc.

P01 7.2. „Pentagonul stabilizării macroeconomice” – instrument pentru analiza comparativă

Pentru a ilustra interdependența ce există între inflație și alți indicatori economici, apelăm la o reprezentare grafică propusă inițial de economistul polonez Grzegorz Kolodko și numită de către autorul său „pentagonul stabilizării macroeconomice”. În cadrul acestei abordări, se iau în considerare cinci parametri-cheie ai oricărei economii (rata de creștere, rata șomajului, rata inflației, deficitul bugetar ca procent în PIB, respectiv deficitul contului curent al balanței de plăți ca procent în PIB)

și, pe o scală gradată ad-hoc, se figurează starea acestor parametri la un moment dat, de exemplu într-un an. Limitele acestei abordări constau în faptul că ea nu surprinde tensiunile ascunse acumulate în sistem, dezechilibrele subterane care dau uneori impresia de stabilitate, dar care, în fond, sunt nesustenabile.

În graficele nr. 1-7 este reprezentată o comparație în evoluție dinamică (anii 1989-1994) între nivelul acestor parametri în România și, respectiv, în Cehoslovacia (din 1993, Cehia), Polonia și Ungaria. Aceste grafice permit o vizualizare a compromisurilor (*trade-offs*) de politică macroeconomică, respectiv care a fost *mix*-ul de politici favorizat de fiecare țară în parte.

În anul 1989 (graficul nr.1), economia României se caracteriza printr-un șomaj și o inflație cvasiexistente, printr-un excedent al bugetului și al contului curent. Acest *mix* extrem de restrictiv trebuia să aibă un cost, iar acesta îl constituia o creștere economică negativă. Spre comparație, în același an, 1989, economia Poloniei se caracteriza printr-o inflație foarte înaltă și printr-un deficit bugetar uriaș, ca o condiție a menținerii la zero a ratei șomajului și a unei anumite creșteri economice. Economia Ungariei putea să se mențină într-un echilibru temporar numai în condițiile unui puternic deficit al contului curent.

În 1990 (graficul nr. 2), are loc o primă modificare majoră în politica economică a autorităților române: în scopul menținerii unei rate scăzute a șomajului și a inflației, este admis un foarte important deficit al contului curent. Dezechilibrele economice sunt ilustrate de prăbușirea producției. În Polonia, rata inflației depășește 500 la sută, în timp ce economia Cehoslovaciei pare a nu resimți şocul schimbării de sistem. În această țară s-a procedat la o devalorizare inițială foarte puternică a coroanei, până la niveluri care depășeau cursul practicat pe piața neagră (fără a fi însoțită de ajustarea salariilor). *Overshooting*-ul a condus la ameliorarea rapidă a balanței de plăti și la stimularea reluării creșterii economice.

Anul 1991 (graficul nr. 3) este, pentru întregul grup de țări, anul distorsiunilor maxime. În România, producția scade, iar inflația crește, în